

|                                          |
|------------------------------------------|
| Rolnummer 944                            |
| Arrest nr. 82/96<br>van 18 december 1996 |

## A R R E S T

---

*In zake* : de prejudiciële vraag betreffende de wet van 9 juni 1987 houdendeerschikking van sommige benoemingen en andere bijzondere administratieve maatregelen bij de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie ten behoeve van de leden van de militaire gemeenschap (C.D.S.C.A.), gesteld door de Raad van State.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters L. De Grève en M. Melchior, en de rechters H. Boel, L. François, P. Martens, J. Delruelle, G. De Baets, E. Cerexhe, H. Coremans en A. Arts, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter L. De Grève,

wijst na beraad het volgende arrest :

\*

\*       \*

### *I. Onderwerp van de prejudiciële vraag*

Bij arrest nr. 58.181 van 19 februari 1996 in zake L. Vrielinck tegen de Belgische Staat en de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie heeft de Raad van State de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Schendt de wet van 9 juni 1987 houdende herschikking van sommige benoemingen en andere bijzondere administratieve maatregelen bij de Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie ten behoeve van de militaire gemeenschap, het artikel 11 (oud 6 - 6bis) van de Grondwet meer bepaald doordat tengevolge van deze wet, ministeriële besluiten werden uitgevaardigd, waarbij sommige personeelsleden hun graad en niveau behielden, terwijl andere personeelsleden die in analoge omstandigheden waren aangesteld en werkzaam waren en over dezelfde bekwaamheden beschikten, werden gedegradeerd, zonder dat voor deze verschillende behandeling objectief verantwoorde redenen bestaan ? »

Bij beschikking van 17 oktober 1996 heeft het Hof de prejudiciële vraag geherformuleerd zoals zal worden gepreciseerd in B.1.

### *II. De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschil*

De verzoekende partij voor de Raad van State heeft een beroep ingesteld tot vernietiging van een ministerieel besluit waarbij haar benoeming tot rekenplichtig opsteller (rang 20) wordt gewijzigd in een benoeming tot hoofdklerk (rang 34).

De auditeur bij de Raad van State stelt in zijn verslag dat het eerste middel niet gegrond is en dat de twee overige middelen in werkelijkheid zijn gericht tegen de wet van 9 juni 1987 op grond waarvan het aangevochten besluit werd genomen.

In haar laatste memorie voert de verzoekende partij voor de Raad van State aan dat drieëntwintig personeelsleden bij de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie zich in een analoge situatie bevonden als de verzoekende partij, van wie er zestien hun graad en niveau behielden en zeven werden gedegradeerd en dat, voor zover de minister louter de wet van 9 juni 1987 heeft toegepast, moet worden vastgesteld dat die wet aanleiding geeft tot discriminerende administratieve beslissingen en dat derhalve de vraag rijst of de wet zelf wel in overeenstemming is met artikel 11 van de Grondwet.

Dienvolgens heeft de Raad van State de hiervoor vermelde prejudiciële vraag aan het Hof gesteld, overeenkomstig het door de verzoekende partij gefomuleerde tekstvoorstel.

### *III. De rechtspleging voor het Hof*

De expeditie van de verwijzingsbeslissing is op 20 maart 1996 ter griffie ingekomen.

Bij beschikking van dezelfde dag heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om artikel 71 of 72 van de

organieke wet toe te passen.

Van de verwijzingsbeslissing is kennisgegeven overeenkomstig artikel 77 van de organieke wet bij op 12 april 1996 ter post aangetekende brieven.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 12 april 1996.

Memories zijn ingediend door :

- L. Vrielinck, Kasteellaan 117, 1702 Groot-Bijgaarden, bij op 24 mei 1996 ter post aangetekende brief;
- de Ministerraad, Wetstraat 16, 1000 Brussel, bij op 24 mei 1996 ter post aangetekende brief.

Van die memories is kennisgegeven overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet bij op 5 juni 1996 ter post aangetekende brieven.

De Ministerraad heeft een memorie van antwoord ingediend bij op 5 juli 1996 ter post aangetekende brief.

Bij beschikking van 17 september 1996 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot 20 maart 1997.

Bij beschikking van 17 oktober 1996 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 13 november 1996, nadat het de prejudiciële vraag had geherformuleerd.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen en hun raadslieden bij op 18 oktober 1996 ter post aangetekende brieven.

Bij beschikking van 12 november 1996 heeft voorzitter L. De Grève de zaak voorgelegd aan het Hof in voltallige zitting.

Op de openbare terechtzitting van 13 november 1996 :

- zijn verschenen :
  - . Mr. P. Van Der Straten, advocaat bij de balie te Antwerpen, voor L. Vrielinck;
  - . Mevr. G. Valgaeren, adjunct-adviseur bij de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie, voor de Ministerraad;
- hebben de rechters-verslaggevers A. Arts en J. Delruelle verslag uitgebracht;
- zijn de partijen gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

#### IV. Onderwerp van de in het geding zijnde bepalingen

De wet van 9 juni 1987 houdende herschikking van sommige benoemingen en andere bijzondere administratieve maatregelen bij de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie ten behoeve van de leden van de militaire gemeenschap (C.D.S.C.A.) is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 27 juni 1987.

De wet bestaat uit zes artikelen, die luiden als volgt :

« Artikel 1. De ministeriële besluiten die tussen 7 december 1978 en 6 juni 1979 uitgevaardigd zijn om voor de eerste maal te voorzien in de betrekkingen bij de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie ten behoeve van de leden van de militaire gemeenschap worden gevalideerd overeenkomstig de hiernavolgende nadere regels :

1° de benoeming van de personeelsleden in een graad waarvoor zij niet het vereiste diploma bezitten, wordt veranderd in een benoeming in het niveau dat overeenkomt met het diploma waarvan zij houder zijn, en in de graad die overeenkomt met de opgedane nuttige ervaring, waarbij de sedert de benoeming bij de Dienst opgedane ervaring mede in aanmerking wordt genomen;

2° de benoeming van de personeelsleden in een graad waarvoor zij het vereiste diploma bezitten maar die onvoldoende nuttige ervaring hadden op de datum van de benoeming, wordt gevalideerd rekening houdend met de nuttige ervaring opgedaan sedert 1 januari 1979 tot op de datum van de inwerkingtreding van deze wet;

3° de benoeming in de graad die hun aanvankelijk is toegekend, wordt gevalideerd voor de personeelsleden die sedert 1 januari 1979 geslaagd zijn voor een door de vaste wervingssecretaris georganiseerd bevorderingsexamen;

4° de benoeming in een bevorderingsgraad in niveau 1 van de personeelsleden die geen houder zijn van een diploma dat vereist is om in dat niveau aangeworven te worden, maar die, vóór hun benoeming bij de Dienst, in de hoedanigheid van rijksambtenaar, reeds titularis waren van een graad van niveau 1 gedurende een periode die ten minste gelijk was aan die van de vereiste ervaring, wordt gevalideerd;

5° de benoeming in de graad van conducteur van de personeelsleden wier diploma gelijkgesteld is met dat van industrieel ingenieur, wordt gevalideerd;

6° de benoeming van de personeelsleden in een graad waarvoor zij sedert 1 januari 1979 het vereiste diploma hebben voorgelegd, wordt gevalideerd.

Art. 2. De tussen 7 december 1978 en 6 juni 1979 verrichte benoemingen, bedoeld in artikel 8, § 1 of § 2, van het koninklijk besluit van 3 oktober 1978 tot vaststelling van het statuut van het personeel van de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie ten behoeve van de leden van de militaire gemeenschap, worden gevalideerd in zover zij in overeenstemming zijn met het ministerieel besluit van 9 februari 1979 ter bepaling voor de toepassing van artikel 8, § 3, van genoemd koninklijk besluit, van de gelijkwaardigheid inzake graad en niveau.

Het eerste lid is van toepassing op de benoemingen van de personeelsleden die bij overeenkomst aangeworven waren tussen 10 april 1973 en 1 januari 1979.

Art. 3. De toepassing van de artikelen 1 en 2 mag niet tot gevolg hebben dat de graad waarin de benoeming gevalideerd wordt minder hoog is dan de graad waarvan de betrokken personeelsleden titularis waren in een ministerie of in een instelling van openbaar nut vóór hun benoeming bij de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie ten behoeve van de leden van de militaire gemeenschap.

Art. 4. De inaanmerkingneming van in de privé-sector verrichte diensten voor de vaststelling van de wedde van sommige personeelsleden van de Dienst, waarvoor de Minister van Openbaar Ambt zijn instemming heeft gegeven met het oog op de toepassing van artikel 9, § 2, van het koninklijk besluit van 3 oktober 1978, wordt bevestigd.

De inaanmerkingneming van bedoelde diensten wordt gehandhaafd in geval van overplaatsing van het personeelslid naar een ministerie, naar een andere instelling van openbaar nut dan de Dienst of naar een andere openbare dienst.

Art. 5. De anciënniteit die de betrokken personeelsleden in hun oude graad verkregen hebben wordt geacht verkregen te zijn in hun nieuwe graad.

Art. 6. De toepassing van deze wet mag geen aanleiding geven tot terugvordering op de betrokken personeelsleden. »

## V. In rechte

- A -

### *Memorie van de verzoekende partij voor de Raad van State*

A.1.1. De verzoekende partij voor de Raad van State werd bij arbeidsovereenkomst van 16 december 1974 als comptometrice aangeworven door de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie ten behoeve van de leden van de militaire gemeenschap (C.D.S.C.A.).

Bij koninklijk besluit van 3 oktober 1978 werd het statuut van het personeel van de C.D.S.C.A. vastgesteld. Samen met andere contractueel verbonden werknemers werd verzoekster bij ministerieel besluit van 12 januari 1979 in statutair verband benoemd.

De wet van 9 juni 1987 houdende herschikking van sommige benoemingen en andere bijzondere administratieve maatregelen bij de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie ten behoeve van de leden van de militaire gemeenschap (C.D.S.C.A.) is aangenomen om de rechtsonzekerheid te verhelpen die was ontstaan ten gevolge van de bezwaren die door het Rekenhof waren geopperd bij een reeks benoemingen bij de C.D.S.C.A.

Artikel 6 van de wet van 9 juni 1987 bepaalt dat de toepassing van die wet geen aanleiding mag geven tot terugvordering op de betrokken personeelsleden.

Ter uitvoering van die wet werd verzoekster bij ministerieel besluit van 22 oktober 1987 benoemd tot hoofdclerk, wat een verlaging in graad betekende aangezien zij voordien rekenplichtig opsteller was.

De overheid zou een lijst moeten bezorgen met de statutair aangewezen personeelsleden van de C.D.S.C.A. die naar aanleiding van de wet werden herbenoemd, met vermelding van, enerzijds, diegenen die hun graad en hun niveau behielden en, anderzijds, die welke hun graad en hun niveau niet behielden.

Voor diegenen die hun graad en hun niveau niet behielden en die werden herbenoemd in een lagere graad of niveau, ontstaat er een dubbele ongelijke behandeling : enerzijds, ten opzichte van diegenen die hun graad en hun niveau behielden en, anderzijds, ten opzichte van alle ambtenaren wier benoeming in het verleden werd gevalideerd en die in hun graad en hun niveau werden bevestigd.

Uit de stukken in het dossier voor de Raad van State blijkt dat sommige statutair benoemde personeelsleden op een andere wijze werden herbenoemd dan verzoekster, hoewel zij zich in een analoge situatie bevonden. Dat blijkt in het bijzonder in de vergelijking met de situatie van een welbepaalde persoon die niet werd gedegradeerd.

Er kan geen twijfel bestaan over die ongelijke behandeling, waarvoor geen verantwoording wordt gegeven.

De prejudiciële vraag moet derhalve positief worden beantwoord.

A.1.2. In ondergeschikte orde moet, alvorens verder recht te doen, de neerlegging worden bevolen van een volledig dossier, met alle ministeriële besluiten genomen ter uitvoering van de wet van 9 juni 1987, alsook alle stukken waaruit de toestand van de herbenoemde personeelsleden kan worden bepaald ten opzichte van hun toestand voor de genomen ministeriële besluiten.

### *Memorie en memorie van antwoord van de Ministerraad*

A.2.1. De wet van 9 juni 1987 werd aangenomen om de rechtsonzekerheid te verhelpen betreffende de toestand van bepaalde personeelsleden, onder andere die welke benoemd werden bij het ministerieel besluit van 12 januari 1979, nadat het Rekenhof had doen opmerken dat een aantal van de benoemingen bij de C.D.S.C.A. niet voldeed aan de vereisten vastgesteld in de bijlage bij het koninklijk besluit van 3 oktober 1978. Wat inzonderheid de verzoekende partij voor de Raad van State betreft, merkte het Rekenhof op dat zij niet het vereiste diploma

had.

De betwiste wet houdt geen bekrachtiging zonder meer in van de aangevochten benoemingen, maar maakt de benoemingen onder bepaalde voorwaarden en binnen bepaalde grenzen geldig. Van de diplomavereisten mag niet worden afgeweken.

Aangezien er zich verschillende situaties voordeden, heeft de wetgever verschillende oplossingen uitgewerkt.

De verzoekende partij heeft het over een lijst van drientwintig personen in een analoge situatie, van wie er zeven zouden zijn gedegradeerd (rood kruisje) en zestien hun graad en hun niveau zouden hebben behouden (blauw kruisje). Een telling van de op de lijst effectief aangewezen personen geeft negen rode en zeventien blauwe kruisjes, hetzij zesentwintig in plaats van drieëntwintig personen, waarvan er in werkelijkheid vijftientig werden gedegradeerd en één geregulariseerd. Die lijst komt vrijwel overeen met de in het ministerieel besluit van 22 oktober 1987 aangewezen personen.

Uit de bij de memorie gevoegde tabel, waarin dat ministerieel besluit schematisch is weergegeven, blijkt dat de regels bepaald in de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 9 juni 1987 op alle aangewezen personen op dezelfde wijze werden toegepast, aangezien alle personen die zich in een analoge situatie bevinden werden gedegradeerd, hetzij krachtens artikel 1, 1°, van de wet, hetzij krachtens artikel 2 ervan. Indien de toepassing van artikel 1 en van artikel 2 hetzelfde resultaat gaf, werd in het ministerieel besluit geopteerd voor de toepassing van artikel 1. De situatie van de verzoekende partij voor de Raad van State is hiervan een voorbeeld.

Slechts één persoon, met wie verzoekster zich in het bijzonder vergelijkt, komt voor in de voorgelegde lijst doch niet in het ministerieel besluit van 22 oktober 1987. De benoeming van die persoon werd krachtens de artikelen 2 en 3 van de wet van 9 juni 1987 gevalideerd maar niet nominatief vermeld in het ministerieel besluit, aangezien er voor de betrokkene niets wijzigde ten aanzien van de bestaande situatie.

De betwiste wet, die onderscheiden bepalingen bevat voor de onderscheiden categorieën, werd dus zeker op eenvormige wijze toegepast wat betreft de elementen die aanleiding gaven tot het stellen van de prejudiciële vraag.

Uit de bijzondere vergelijking met nog twee andere situaties van personen die voorheen als rekenplichtig opsteller waren benoemd, blijkt dat de wet van 9 juni 1987 consequent werd toegepast en dat voor de betrokkenen steeds de gunstigste situatie werd gekozen.

A.2.2. De verzoekende partij voor de Raad van State vraagt het Hof de neerlegging te bevelen van een volledig dossier met onder andere alle ministeriële besluiten ter uitvoering van de wet van 9 juni 1987.

Ter uitvoering van die wet werd slechts één ministerieel besluit genomen, namelijk dat van 22 oktober 1987, dat reeds deel uitmaakt van het dossier.

Enkel wanneer de situatie van de betrokkene wijzigde, werd deze persoonlijk op de hoogte gebracht. Aangezien uit de vergelijking van de vier onderzochte gevallen terdege blijkt dat de wet van 9 juni 1987 consequent werd toegepast, is het niet nodig op het verzoek om neerlegging van alle dossiers in te gaan.

- B -

B.1. De door het Hof geherformuleerde prejudiciële vraag luidt :

« Worden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet geschonden door de wet van 9 juni 1987 houdende herschikking van sommige benoemingen en andere bijzondere administratieve maatregelen

bij de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie ten behoeve van de militaire gemeenschap, in zoverre die wet tot gevolg heeft dat sommige personeelsleden werden herbenoemd in een functie van een lagere graad of niveau, terwijl andere personeelsleden die in analoge omstandigheden waren aangesteld en werkzaam waren en over dezelfde bekwaamheden beschikten, hun graad en niveau behielden ? »

B.2. Bij de eerste benoemingen naar aanleiding van de reorganisatie van de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie ten behoeve van de leden van de militaire gemeenschap (hierna C.D.S.C.A. genoemd) kon de Minister van Landsverdediging krachtens het koninklijk besluit van 3 oktober 1978 tot vaststelling van het statuut van het personeel van de C.D.S.C.A. (artikel 6, § 1), althans mits inachtneming van de specifieke benoembaarheidsvereisten bepaald in de bijlage bij dat koninklijk besluit, gedurende een periode van zes maanden (tussen 7 december 1978 en 6 juni 1979) in beginsel afwijken van de normale regels bepaald bij het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut.

In vele gevallen was niettemin afgeweken van de specifieke benoembaarheidsvereisten bepaald in de bijlage bij het voormelde koninklijk besluit van 3 oktober 1978.

B.3. De wet van 9 juni 1987 herschikt sommige benoemingen en houdt andere bijzondere administratieve maatregelen voor de C.D.S.C.A. in.

Die wet heeft in hoofdzaak tot doel een einde te maken aan de onzekerheid over de rechtspositie van de personeelsleden van de C.D.S.C.A. wier benoeming ter discussie was gesteld door het Rekenhof (*Gedr. St.*, Kamer, 1986-1987, nr. 737/1, p. 2). De wetgever heeft de toestand willen regelen van 80 personen op een totaal van 284 statutaire personeelsleden van de C.D.S.C.A. (*Gedr. St.*, Kamer, 1986-1987, nr. 737/1, pp. 1-2, *ibid.*, nr. 737/3, pp. 2-3, en *Gedr. St.*, Senaat, 1986-1987, nr. 496-2, pp. 1-2).

Zoals blijkt uit de parlementaire voorbereiding van de betwiste wet achtte de wetgever het « dringend noodzakelijk bijzondere maatregelen te nemen om de rationele werking van de C.D.S.C.A. te verzekeren », ten einde de rechtsonzekerheid die in de Centrale Dienst heerste definitief weg te nemen, alsmede onder sommige voorwaarden de rechten van de benoemde personeelsleden te vrijwaren (*Gedr. St.*, Kamer, 1986-1987, nr. 737/1, p. 2, en *ibid.*, nr. 737/3, p. 2).

Volgens de parlementaire voorbereiding van de betwiste wet « gaat het hier niet om het bekrachtigen zonder meer van de betwiste benoemingen, maar om het geldig maken van die benoemingen onder bepaalde voorwaarden en binnen bepaalde grenzen. Voor zover dat mogelijk is, worden de ambtenaren wier benoeming wordt betwist, dus opnieuw in de toestand gebracht waarin zij op het ogenblik van hun benoeming hadden moeten verkeren. Dat is het doel van de artikelen 1 tot 3 van het wetsontwerp. Er zij met nadruk op gewezen dat het ontwerp geen afwijking van de diplomavereisten inhoudt » (*Gedr. St.*, Kamer, 1986-1987, nr. 737/3, p. 2).

Tijdens de parlementaire voorbereiding is ook gepreciseerd dat van de 80 nog in dienst zijnde personen op wie het ontwerp doelde er 28 in aanmerking kwamen voor een validering in dezelfde graad, terwijl 28 personeelsleden in aanmerking kwamen voor een validering in hetzelfde niveau en 24 voor een validering in een lager niveau (*Gedr. St.*, Kamer, 1986-1987, nr. 737/3, p. 6).

B.4. Zowel uit de tekst van de wet als uit de parlementaire voorbereiding ervan blijkt dat de « validering » van de benoemingen niet een loutere bekrachtiging inhoudt van onwettige toestanden, maar het geldig verklaren, althans in zekere mate, van de benoemingen waarvan de juridische grondslag ter discussie stond : artikel 1, 1°, van de betwiste wet bepaalt dat « de benoeming van de personeelsleden in een graad waarvoor zij niet het vereiste diploma bezitten, wordt veranderd in een benoeming in het niveau dat overeenkomt met het diploma waarvan zij houder zijn, en in de graad die overeenkomt met de opgedane nuttige ervaring [...] ». Volgens artikel 2 zijn herbenoemingen slechts mogelijk « in zover zij in overeenstemming zijn met het ministerieel besluit van 9 februari 1979 ter bepaling voor de toepassing van artikel 8, § 3, van [het] koninklijk besluit [van 3 oktober 1978], van de gelijkwaardigheid inzake graad en niveau ».

B.5.1. De voorwaarden en grenzen waarbinnen de geldigverklaringen van de benoemingen binnen de C.D.S.C.A. mogelijk zijn gemaakt, zijn in de wet van 9 juni 1987 vastgesteld aan de hand van objectieve criteria - zoals het bezit van diploma's en ervaring - die redelijk verband houden met het oogmerk van de wetgever om een einde te maken aan de rechtsonzekerheid binnen de C.D.S.C.A. ten einde de werking van die dienst te waarborgen.

B.5.2. Het is niet onredelijk dat de wetgever met betrekking tot een benoeming die is geschied zonder dat de betrokken kandidaat het daartoe vereiste diploma had, enkel een herbenoeming mogelijk heeft gemaakt in een niveau en graad waarvoor de betrokkene wel het vereiste diploma en

de nodige ervaring had of voor zover de benoeming overeenstemt met het in artikel 2 van de wet bedoelde ministerieel besluit inzake de gelijkwaardigheid van de graden en niveaus.

Voorts heeft de wetgever uitdrukkelijk bepaald dat de betrokken personeelsleden minstens de graad konden behouden waarvan zij houder waren in een ministerie of in een instelling van openbaar nut vóór hun benoeming bij de C.D.S.C.A. (artikel 3) en dat de toepassing van de wet geen aanleiding mag geven tot terugvordering op de personeelsleden van de C.D.S.C.A. (artikel 6).

B.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat het uit de betwiste wet voortvloeiende onderscheid tussen de betrokken personeelsleden van de C.D.S.C.A. van wie de benoeming in eenzelfde graad en niveau kon worden bevestigd en die welke niet in eenzelfde graad of niveau konden worden herbenoemd, niet discriminerend is.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

De artikelen 10 en 11 van de Grondwet worden niet geschonden door de wet van 9 juni 1987 houdendeerschikking van sommige benoemingen en andere bijzondere administratieve maatregelen bij de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie ten behoeve van de leden van de militaire gemeenschap (C.D.S.C.A.).

Aldus uitgesproken in het Nederlands en het Frans, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 18 december 1996.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

L. De Grève